

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 0194 r

MVCRP012PL9X

V Praze dne 13. 1. 2015
Č.j.: MV-146580-4/VS-2014

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 16. 1. 2015
podpis:

Rozhodnutí

Ministr vnitra příslušný podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb.,
správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na
základě včasného rozkladu, který podali manželé

– Ruská federace, (dále jen „žadatel“), a

– Ruská federace, (dále jen
„žadatelka“), oba státní občané Ruské federace. trvale v tme
právně zastoupeni

advokátkou se
sídlem (dále jen „právní zástupkyně“), rozhodnutí
Ministerstva vnitra ze dne 24. 9. 2014, č.j.: VS-287/835.3/2-2014, jímž nebylo podle
ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního
občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o státním
občanství“), vyhověno jejich žádosti o udělení státního občanství České republiky
(dále jen „žádost“), a rozhodl takto:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

Odůvodnění:

I.

Prostřednictvím Krajského úřadu Kraje Vysočina požádali žadatelé dne 7. 11.
2013 o udělení státního občanství České republiky. Žádost byla Ministerstvu vnitra
doručena dne 14. 1. 2014. Žadatelé jsou státními občany Ruské federace, trvalý
pobyt na území České republiky jim byl povolen ode dne 23. 11. 2005.

Ze spisového materiálu Ministerstva vnitra mimo jiné vyplývá, že žadatelé
přicestovali na území České republiky v roce 1995. Žadatel založil postupně několik
obchodních společností, většinu z nich však postihlo insolvenční řízení, žadatelka
ve společnostech pracovala jako administrativní síla. Oba žadatelé jsou statutárními
orgány ve společnosti s.r.o. Žadatelé mají dvě dospělé děti, které jsou již
státními občany České republiky.

Vypraveno dne:

16-01-2015

D. Strachonová Drexlerová
Maj

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Nesplňují však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, neboť řádně neplnili své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění.

K dosavadnímu požadavku o předložení dokladu o pozbytí dosavadního státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství je nutné konstatovat, že v souladu s ustanovením § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů, (zákon o státním občanství České republiky), se s nabytím účinnosti tohoto zákona dnem 1. 1. 2014 doklad o pozbytí dosavadního státního občanství od žadatelů nevyžaduje.

Nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství nebylo žadatelům prominuto, a proto byla jejich společná žádost rozhodnutím Ministerstva vnitra ze dne 24. 9. 2014 zamítnuta.

II.

Proti zamítavému rozhodnutí Ministerstva vnitra o udělení státního občanství České republiky podali žadatelé prostřednictvím právní zástupkyně včasný rozklad, ve kterém vznáší následující námítky:

1) Ve vztahu ke hrazení pojistného na veřejné zdravotní pojištění (dále jen „pojistné“) argumentují tím, že dluhy na pojistném a penále jsou vyrovnány. Napadenému rozhodnutí vytýkají formalismus, neboť porušení zákona bylo bagatelní. Za urážlivé nařčení považují konstatování prvoinstančního orgánu, že nepředložili vyúčtování za období, kdy byli zaměstnanci. Rovněž se cítí dotčeni tvrzením, že dle rozhodnutí nemohou být vedeni v kategorii osob bez zdanitelných příjmů (dále jen „OBZP“).

2) Odůvodnění napadeného rozhodnutí dále vytýkají tvrzenou netransparentnost příjmů. Skutečnost, že právnické osoby, v nichž byli účastni, skončili v insolvenčním řízení, nemá a nemůže mít souvislost s transparentností jejich příjmů. Není pravdou, že neprokázali, z jakých financí nakoupili nemovitosti v České republice.

3) Napadenému rozhodnutí je dále vytýkáno, že nebere v potaz integraci žadatelů do české společnosti. Vztah mezi státem a žadatelem – jak je namítáno s odkazem na rozhodnutí Mezinárodního soudního dvora v tzv. případě Nottebohm – by měl spočívat v trvalé, úzké a pevné vazbě mezi fyzickou osobou a státem, jejímž projevem má být integrace žadatele v oblasti sociální a rodinné. V České republice žijí všichni členové rodiny žadatelů, jejich dospělé děti mají již české státní občanství s tím, že jejich dcera porodila dvojčata, rovněž státní občany České republiky, dokonce je tu pohřben i jejich dědeček.

Z uvedených důvodů žadatelé navrhují, aby ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 24. 9. 2014 zrušil a věc mu vrátil k novému rozhodnutí.

III.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

V souvislosti s podaným rozkladem byly znovu posouzeny všechny skutečnosti, argumenty a důkazy, důležité pro rozhodnutí.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatelé splňují podmínky pro udělení státního občanství České republiky, stanovené v § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství, neboť mají na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt, prokázali trestní bezúhonnost a pohovory před Krajským úřadem Kraje Vysočina prokázali znalost českého jazyka. Nesplňují však podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství z důvodů neplnění povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění.

K námitkám podaným v rozkladu ministr vnitra předně upozorňuje, že jednou z podmínek dle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství je požadavek, že žadatel plní povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění (zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů). V zákoně o státním občanství není použit dokonavý vid ve tvaru „splní“. V tomto směru není podstatné, zda ke dni podání rozkladu mají žadatelé vyrovnány své závazky vůči Všeobecné zdravotní pojišťovně. Ministerstvo vnitra sleduje toto plnění v průběhu času po povolení trvalého pobytu, jak bylo pojistné hrazeno měsíčně. Pokud jde o námitky formalismu a bagatelního charakteru pochybení, ministr vnitra upozorňuje, že předložená vyúčtování pojistného nepředstavují celou dobu, za kterou by žadatelé svá vyúčtování pojistného měli doložit, ale pouze alikvótní část, kdy tyto doklady byly doloženy až počínaje dnem 31. 7. 2013. I tak nejde o bagatelní pochybení, neboť Ministerstvo vnitra zahájilo správní řízení o žádosti dnem 14. 1. 2014 a ještě ke dni 8. 4. 2014 vykazoval stav účtu žadatelů u Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky deficit ve výši 2.296,-, resp. 2.295 Kč. Je třeba připomenout, že žadatelé byli vedeni jako OBZP již od 1. 5. 2011. Žadatelka dokonce již i předtím, než se stala zaměstnancem rodinných firem, a to v období od 1. 2. 2006 do 30. 4. 2006 a od 1. 4. 2009 do 30. 4. 2009.

K námitce týkající se chybné kategorizace žadatelů jako OBZP, k čemuž zřejmě směřují prosté kopie sdělení daňového poradce žadatelů z 9. 10. 2014, ministr vnitra uvádí, že žadatelé sdělili v dotazníku k žádosti, že současný zdroj jejich příjmů ve výši 80 tisíc Kč měsíčně představuje pronájem průmyslového areálu v Hořepníku, pronájem jejich bytu v Praze a výplaty z termínovaných vkladů v českých bankách. K uvedenému však vyjádření finančního úřadu nepředložili.

Ke zdrojům svých příjmů žadatelé uvedli, že areál v Hořepníku byl zakoupen na hypotéku, ostatní nemovitosti byly pořízeny z podnikání žadatele v České republice a z prodeje nemovitostí v Ruské federaci. Stranou lze dát argumentaci dovolávající se finančních příjmů z prodeje nemovitostí v Ruské federaci. Ze spisového materiálu k žádosti je zřejmé, že k nim došlo v letech 2011- 2013, zatímco nemovitosti žadatelů byly v České republice zakoupeny již před rokem 2010. Končí-li podnikání žadatelových firem ve ztrátě a nejednou i insolvenčním řízením, pak je otázkou, z jakého podnikání byly tyto prostředky získány. Proto byly v rozkladu částečně tyto zdroje příjmů přesunuty do přelomu století. Žádné důkazy k tomu ovšem nebyly k rozkladu přiloženy, a proto ministr vnitra s odkazem na ustanovení § 50 odst. 4 správního řádu tyto teze o úsporách z Ruské federace neshledal věrohodnými. **Netransparentnost příjmů se tak žadatelům nepodařilo odstranit.**

Ve vztahu k integraci žadatelů do české společnosti ministr vnitra nepopírá, že žijí na území České republiky již od roku 1995, a že jsou zde integrováni i po stránce rodinné, neboť jejich dospělé děti, dcera a syn jsou již od března 2014 státními občany České republiky, stejně tak jako jejich vnoučata, nar. 22. 9. 2014.

Ke zmíněnému rozhodnutí Nottebohm však ministr vnitra konstatuje, že by si v uvedené souvislosti měli žadatelé vyjasnit otázku sociální vazby na stát, o jehož občanství je žádáno. Jestliže si vyplácí odměny a podíly ze zisku ve svých rodinných společnostech v částkách, kdy pak nezbývají finanční prostředky ani na minimální daně ve prospěch České republiky, pak tím signalizují, že sociální vazba mezi nimi a státem je velmi slabá. Ministr vnitra tak konstatuje, že v tomto směru je třeba žadatelům poskytnout určitý čas na vytvoření této sociální vazby.

Ministr vnitra v této souvislosti zdůrazňuje, že žádost byla zamítnuta z důvodu, že žadatelé neplnili své povinnosti na úseku veřejného zdravotního pojištění, a to ještě i v průběhu správního řízení o jejich žádosti – viz výše, a v rámci správního řízení v I. stupni ani v rámci rozkladu neuvedli důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jim bylo možno nesplnění této podmínky podle ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství prominout.

Ministr vnitra se proto ztotožňuje s názorem prvoinstančního orgánu a konstatuje, že žadatelé nesplňují podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství a nejsou zde dány důvody hodné zvláštního zřetele pro prominutí splnění této podmínky. Na návrh rozkladové komise proto ministr vnitra rozhodl o zamítnutí rozkladu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

